

oblato magnū habet sacramētū. Si oib⁹ illis generib⁹ sacrificioꝝ intelligit vnū illō sacrificium: et vnica victima in cruce dñi. Pro quib⁹ oib⁹ sacrificijs vnā nos habemus: qz et illa figurabāt hoc: id est hec illis figurabāt. Accepit ppls ille legez: accepit mādata iusta et bona. Quid tā iustū: q̄ nō occides: nō mechaberis: nō furaberis: nō falsū testimoniū dices: honora patrē et matrē: nō concupisces rē pximi tui: vnū deum adorabis: et illi soli seruiēs. Omnia ista ad vnū ptinet. Illa vō carnalia quasi resederūt: vt remanerēt apd illos: et esunderet in de oīs spiritualis intellect⁹. Calix vō i manu dñi: id est in ptate dñi: vini meri: id ē legis sincere: plen⁹ est mixto: id ē cū fece corporaliū sacramētoꝝ. Et qz hūc humiliat superbū iudeū: et hūc exaltat p̄sistentē gētilē: inclinauit ex h̄ in hūc: id est a iudaico populo in gētilē pplm. Quid inclinauit? Legē. Eliquat⁹ est inde spiritualis intellect⁹. Verūtū ser ei⁹ nō est exinanita: qz omnia sacramēta carnalia apd iudeos remāsef. Bibēt oēs pctōres terre. Qui bibēt: Omnes pctōres terre. Qui pctōres terre? Iudei quidē erāt pctōres: sed supbi: gentiles autē erāt pctōres: sed humiles. Oēs peccatores bibēt: sed vide q̄ fecē q̄ vinū. Et enī illi bibēdo fecē euauerūt: isti bibendo vinū iustificati sunt. Audeā dicere: et inebriatos nō timebo: atqz vtinā oēs sic inebriamini: recordamini: calix tu⁹ inebriat q̄ preclar⁹ est. Quid enī? Putatī frēs mei oēs illos qui p̄sistendo christū etiā mori voluerunt sobrios fuisse: Usqz adeo ebrj erant: vt suos nō agnoscerēt. Oēs p̄p̄nqui sui q̄ eos a spe celestiuꝝ p̄mōꝝ terrenis blandimētis auertere moliti sūt: nō sūt agniti: nō sūt auditi ab ebrjjs. Ad erāt ebrj q̄b⁹ mutātū cor erat: Ad erāt ebrj quoz mēs alie nata erat ab hoc seclō: Bibēt inqt omnes peccatores terre. S; qui bibēt vinū: peccatores bibūt: sed ne remaneant pctōres: vt iustificent: nō vt puniāt. ¶ Ego autē. Nā oēs bibūt: sed seorsum: ego id est christus cū corpore suo. ¶ In seculū gaudebo: psallā deo iacob: p̄missiōe illa futura de qua dicit: i fine ne corūpas. Ego autē in seculū gaudebo. ¶ Et omnia cornua peccatoꝝ p̄fringā: et exaltabitur cornua iusti. Hoc ē: hūc humiliat et hūc exaltat. Nolūt sibi frāgi cornua peccatores: que sine dubio frangēt i fine. Ad vis vt ille tūc frangat: tu hodie frāge. Au-

disti enī supra: noli p̄tēnere: dixi iniqs: nō lite inique agere: et delinquētib⁹ nolite ex altare cornu. Qñ audisti: nolite exaltare cornu cōtempisti: exaltasti cornu: venies ad finem: vbi fiet: oīa cornua pctōꝝ confringaz: et exaltabūt cornua iusti. Cornua peccatoꝝ dignitates supboꝝ: cornua iusti munera christi. Per cornua enī sublimitates intelligunt. O deris in terra sublimitatē frenā: vt possis habere celestē. Amas terrenā: non te admittit ad celestē: terrena vt possis habere celestē: et ad p̄fusionē ptinebit quo frangit tibi cornu: quō ad gloriā ptinebit: si exaltet tibi cornu. Adodo q̄ ē tibi t̄p⁹ eligēdi: tūc nō erit. Non es dicturus: dimittat et eligā. Precesserūt enim voces: dixi inquis. Si nō dixi: para excusationē: para defensionē. Si autē dixi: p̄occupa cōfessionē: vt nō venias ad damnationē: quia tunc p̄fessio sera erit: et defensio nulla erit.

¶ Explicit Tractatus de ps. LXXIII

¶ Incipit Tractatus de ps. LXXV

¶ Prefatio.

¶ Olet inimici dñi nostri Jesu christi quibus noti iudei gloriari in isto psalmo quez cantauim⁹ dicentes. Not⁹ in iudea de⁹: in israel magnū nomē eius: et insultare gētib⁹ quib⁹ nō est notus de⁹: et dicere qz sibi soli not⁹ est deus: qñ p̄pheta dicit: not⁹ in iudea de⁹: alibi ergo ignor⁹. Not⁹ est autē reuera in iudea deus: si itelligāt qd sit iudea. Nā vere nō est not⁹ de⁹: nisi in iudea. Ecce et nos h̄ dicimus: qz nisi q̄s̄ fuerit in iudea: not⁹ ei de⁹ esse nō potest. S; quid dicit Ap̄ls: Qui in occulto iude⁹ est: q̄ circūcisioe cordis: nō lra sed spiritu. Sūt ergo iudei i circūcisioe carnis: et sūt iudei i circūcisioe cordis. Patres n̄i m̄i sancti et circūcisionē carnis habebāt: p̄pter signaculū fidei: et circūcisionē cordis p̄p̄ ipam fidē. Ab his patrib⁹ degenerantes isti mō i noīe glorian⁹: et facta pdiderunt. Ab his ergo patrib⁹ degenerātes remāserūt in carne iudei: in corde pagani. Ipi enī iudei q̄ sūt: Ex Abraā a quo Isaac nat⁹ est: et ex illo Jacob: et ex Jacob duodeci p̄iarche: et ex duodeci p̄iarchis ppls vniuers⁹ iudeoꝝ. S; iudei p̄p̄ea maxie appellati sunt: qz iudas vn⁹ erat d̄ filijs duodeci Jacob: p̄iarcha inf duodeci filios Jacob. et d̄ stirpe eius regnū veniebat iudeis. Nā oīs ille ppls scdm nūerū filioꝝ Jacob duodeciz trib⁹ habebat. Trib⁹ dicunt tanqz curie et

Alia lra.
t annūciabo in
seculū.
t cantabo.

cōgregatiōes distincte p̄p̄loꝝ. Habebat ḡ ille p̄p̄s duodecim trib̄: e q̄b̄ duodeci tribub̄: vna trib̄ erat iuda: ex q̄ erāt reges: z erat altera tribus leui: ex qua erāt sacerdotes. S; qz sacerdotib̄ tēplo seruiētib̄ terra diuisa nō est: optebat vt duodeci tribubus dispertiret oīs regio p̄missiōis. Ex cepta ḡ vna tribu maiorī dignitatē tribu leui q̄ erat in sacerdotib̄ remanerēt vndeci: nisi p̄ adoptiōez duoz filioꝝ Joseph duodeci cōplerēt. Hoc qd̄ sit aduertite. Vnus ḡ duodeci filijs Jacob erat z Joseph. Iste ē Joseph quē frēs sui in egyptū vēdiderūt: z illic merito castitatē ad s̄blimitatē dignitatis p̄duct̄ est: z affuit illi de⁹ i omni ope suo: z suscepit frēs suos a quib̄ vēdit̄ erat z patrē fame laborantes: s; p̄pter panē ad egyptū descēdētes. Iste Joseph duos filios habuit: Ephraim z manasse. Adriēs Jacob tāqz testam̄to assumpto: assumpsit illos nepotes suos: in nūez filioꝝ: z dixit filio suo Joseph: ceteri q̄ nascunt̄ tibi erunt: isti aut̄ mihi: z diuidēt̄ fr̄a cū fratrib̄ suis. Adhuc nō erat data nec diuisa terra p̄missiōis: s; dicebat ille in spiritu p̄phetās. Accedētib̄ ergo duobus filijs Joseph: facte sūt nihilomin⁹ duodeci trib̄: qz iā tredecī sūt. Pro vna enī tribu Joseph due accesserūt: z facte sunt tredecī. Excepta ḡ tribu leui: illa tribu sacerdotum q̄ seruebat templo: z de decimis viuebat: ceteraz oīm q̄bus terra diuisa est: remanēt duodeci. In his duodeci erat trib̄ iuda: vñ reges erāt. Nā p̄mo ḡ alia tribu dat̄ ē rex Saul: z rephat̄ ē tāqz mal⁹ rex: postea dat̄ ē rex ḡ tribu iuda rex Dauid: z ex illo de tribu iuda fuerūt reges. Jacob aut̄ ille s; dixerat qñ bñdixerat filios suos: Nō deficiet p̄nceps de iuda: nec dux de femorib̄ ei⁹: donec veniat cui repromissū ē. Be tribu at̄ iuda venit dñs noster Jesus christ⁹. Est enī sic scriptura dic̄: z mō audistis ex semine Dauid nat⁹ de Maria. Ceterū qd̄ attinet ad diuinitatē dñi n̄ri Jesu christi: in qua equalis ē patri: nō solū añ iudeos: sed etiā añ ipsum Abraā: nec solū añ Abraā: s; z añ Adam: nec solū añ Adā: s; añ celū z terrā z añ secula: qz oīa p̄ ip̄m facta sunt: z sine ip̄o factū est nihil. Quia ḡ in p̄phetia dictū est: Nō deficiet p̄nceps ex iuda: neqz dux ḡ femorib̄ ei⁹: donec veniat cui repromissum est: p̄siderent̄ priora tpa: z inuenit̄ qz iudei de tribu iuda semp reges habuerūt: vñ dicit̄ sūt iudei: z nō habuerūt regē p̄ alieni

genā nisi herodē illū q̄ fuit qñ dñs nat⁹ est. Vñ ceperūt reges alienigene: Ab herode. Ante herodem oēs de tribu iuda: sed donec veniret cui repromissū est. Ip̄so itaqz veniēte dño: euersū est regnum iudeoz: z sublatus est ex iudeis: mō nō hñt regnū qz nolūt cognoscere verū regē. Videte itaqz si iudei sūt appellādi. Ip̄si voce sua abdicauerūt se ab isto noīe: vt iudei nō sint digni appellari nisi tātū carne. Vbi ergo se separauerūt ab isto noīe: Dicebāt: seuebant in christū: id est in gen⁹ iuda: seuebant i semē Dauid. Et ait illis Pilat⁹: Regē vestrū crucifigā: Et illi: Nos nō habemus regē nisi cesarē. ḡ iudei q̄ vocami: z nō est: si nō habetis regē nisi cesarē: defecit iā p̄nceps de iuda. Venit ḡ ille cui repromissus est. Illi ergo veri iudei: q̄ christiani facti sūt ex iudeis: Ceteri iudei q̄ in christo nō crediderūt: etiā nomē ip̄m p̄dere digni fuerūt. Judea ḡ vera christi ecclia ē: credēs in illū regē: q̄ venit ex tribu iuda: p̄ v̄ginez Maria: credēs in illū de quo mō Ap̄ls dicebat ad Timotheū scribēs: Memoz esto Jesum christū resurrexisse a mortuis ex semine Dauid scdm̄ euāgelii meū. Be iuda enī Dauid: ex Dauid dñs Jesus xp̄s. Nos at̄ credētes in xp̄m p̄tinem⁹ ad iudā: z nos cognouim⁹ christū qui oculis nō vidim⁹: fide retinem⁹. Nō ergo insultēt iudei qui iam nō sūt iudei. Ip̄si dixerūt: nos nō habemus regē nisi cesarē. Nam melius illis erat: vt rex illoꝝ esset christus: ex semine Dauid de tribu iuda. Tamē qz ipse christus ex semine Dauid scdm̄ carnē: deus autē sup̄ oīa bñdict⁹ i secula: ip̄e rex noster z dñs noster: z rex noster scdm̄ qd̄ nat⁹ est ex tribu iuda scdm̄ carnē christus dñs saluator: de⁹ aut̄ noster qui est añ iudā: z añ celum z terrā: p̄ quē facta sunt oīa: z spiritualia: z corpalia. Si enī oīa p̄ ip̄m facta sūt: z ipsa Maria de qua nat⁹ est: p̄ ip̄m facta est. Quō ḡ ille quasi ceteri h̄vies nasceret: qui sibi fecit matrē de qua nasceret. Ergo ipse dñs Ap̄lo dicēte cum loqueret̄ de iudeis: quoz patres: et ex q̄b̄ ē christ⁹ scdm̄ carnē: qui est sup̄ oīa: deus bñdictus in secula. Quia ergo iudei vident̄ christū z crucifixerūt: nō viderūt deū: gētes aut̄ qz nō viderunt z crediderūt: intellexerūt deum. Ergo si innotuit eis deus in christo mūdū recōcliās sibi: et ideo illi crucifixerūt: qz i carne latētē deū nō intellexerūt: recedat illa que vocat̄ iudea z nō est: accedat vera

iudea: cui dicit: Accedite ad eum et illuminamini: et vultus vestri non erubescet. Vultus vestri iudei non confundant: etenim audierunt et crediderunt: et facta est ecclesia vera iudea: ubi notus christus qui homo est ex semine Dauid deus super Dauid.

Expositio psalmi.

In iudea deus: in israel magnus nomen eius. Et de israel sic debemus accipere: quod de iudea: Quod illi non sunt veri iudei: sic nec verus israel. Quis enim dicit israel: Videns deum. Et quod illi viderunt deum: in quos ambulavit in carne: et cum putaret hominem occiderunt: Resurgens ille apparuit deus omnibus quibus se voluit demonstrare. Illi ergo digni sunt israel dici qui meruerunt christum intelligere deum: in carne positum: ut non quod videbant contemnerent: sed quod non videbant adorarent: Non visus enim oculis gētes humili mente preceperunt illum quem non videbant: et vide tenuerunt. Proinde illi qui manibus tenuerunt occiderunt: qui fide tenuerunt adoraverunt. In israel magnus nomen eius. Uis est israel: Illud attende: de quo dominus ait: Ecce vere israelita in quo dolus non est: Si verus israelita est in quo dolus non est: dolosi et mendaces non sunt vere israelite. Non ergo dicat isti: quoniam apud illos est deus: et magnus nomen eius in israel: probent se israelitas et concedo et ego: quia in israel magnus nomen eius.

Et factus est in pace locus eius: et habitatio eius in syon. Rursus syon quasi patria est iudeorum: vera syon ecclesia est christianorum. Interpretatio autem nominis hebreorum sic nobis tradidit. Iuda possessio interpretatur: Israel videns deum. Post iudeam israel: sic habet positum est: Non in iudea deus: in israel magnus nomen eius. Beatus vis videre: Beatus profiteri tu: et sic in te ipso fit locus dei: quia factus est in pace locus eius. Quod diu enim non confiteris peccata tua: quodammodo rixaris cum deo. Quod enim non cum illo litigas: quod quod illi displicet laudas: Punit ille furem: tu furtum laudas. Punit ille ebriosum: tu laudas ebriositatem. Litigas cum deo si fecisti illi locum in corde tuo: quia in pace factus est locus eius. Et quod incipis pacem habere cum deo: Incipis illi in confessione. Psalmi vox est dicentis: Incipite domino in confessione. Quid est incipite domino in confessione: Incipite adiungi deo. Quod: Ut hoc vobis displiceat: quod et illi displicet. Displicet illi vita tua mala: si placeat tibi: displicet ab illo: si displicet tibi per confessionem illi coniungaris. Et de ex quinta parte dissimilis es: quoniam utique propter ipsam dissimilitudinem displices. Factus es enim o homo ad imaginem dei: per vitam vero perversas et male perturbasti in te: et exterminasti in te imaginem conditoris tui. Factus dissimilis: attendis in te et displices tibi: iam ex eo cepisti similis fieri: quia hoc in te tibi displicet quod displicet et deo. Sed quod si similis inquit deo: quoniam adhuc mihi displiceo: Ideo dictum est incipite. Incipite inquit domino in confessione: proficerem in pace. Adhuc enim habes adversum te bellum: Indicat tibi bellum: non solum adversus suggestiones diaboli: adversus principem potestatis aeris huius qui operatur in filiis diffidentie: adversus diabolum et angelos eius spiritualia nequicie: non solum ergo adversus ipsos tibi bellum indicat: sed adversus teipsum. Quod adversus teipsum: Adversus tuam consuetudinem malam: adversus vilitatem vite tue male: quod trahit te ad solita et refrenat a nova. Indicat enim tibi quodam nova vita: et tu verus es. Moutatis gaudio suspenderis: vetustatis onere pregrauaris: Incipit tibi esse bellum adversus te: sed ex qua parte displices iungeris deo: et ex qua parte iam iungeris deo: idoneus eris ad vincendum te: quia ille tecum est qui omnia superat. Attende quod dicit Apostolus: Non est servus legi dei: carne autem legi peccati. Ubi mente: Quia displicet tibi vita tua mala. Ubi carne: Quia non desunt suggestiones et delectationes male: sed ex eo quod mente iungeris deo vincis: quod in te non vult sequi. Precessisti enim ex parte: et ex parte tardaris. Trabe teipsum ad illum qui te sursum tollit. Non dere quodam potestatis deprimeris: clama et dic: Infelix ego homo: quis me liberabit de corpore mortis huius? Quis me liberabit ab eo quo grauo: Corpore enim quod corrumpit aggruat animam. Quis ergo liberabit: Gratia dei per Iesum christum dominum nostrum. Quare autem permittit: diu contra te litiges: donec absorbeant omnes cupiditates male: Ut intelligas in te penam tuam. In te ex teipso est flagellum tuum: sit rixa tua tecum. Sic vindicatur in rebellē adversus deum: ut ipse sibi sit bellum: qui pacem noluit habere cum deo. Sed tene membra tua adversus concupiscentias tuas malas. Surrexit ira: tene tu manum coniunctus deo. Potuit surgere: sed non iueit arma. Apud iram tuam impetus est: apud te arma sunt. Sit impetus inermis: et discit iam non surgere qui frustra surrexit. Hoc autem dico carissimi: ne forte quia diximus: carne autem legi peccati: putetis consentiendum esse desideriis vestris carnalibus: et si non possunt mori nisi esse desideria carnalia: non est illis consentiendum.

multitudinem displices. Factus es enim o homo ad imaginem dei: per vitam vero perversas et male perturbasti in te: et exterminasti in te imaginem conditoris tui. Factus dissimilis: attendis in te et displices tibi: iam ex eo cepisti similis fieri: quia hoc in te tibi displicet quod displicet et deo. Sed quod si similis inquit deo: quoniam adhuc mihi displiceo: Ideo dictum est incipite. Incipite inquit domino in confessione: proficerem in pace. Adhuc enim habes adversum te bellum: Indicat tibi bellum: non solum adversus suggestiones diaboli: adversus principem potestatis aeris huius qui operatur in filiis diffidentie: adversus diabolum et angelos eius spiritualia nequicie: non solum ergo adversus ipsos tibi bellum indicat: sed adversus teipsum. Quod adversus teipsum: Adversus tuam consuetudinem malam: adversus vilitatem vite tue male: quod trahit te ad solita et refrenat a nova. Indicat enim tibi quodam nova vita: et tu verus es. Moutatis gaudio suspenderis: vetustatis onere pregrauaris: Incipit tibi esse bellum adversus te: sed ex qua parte displices iungeris deo: et ex qua parte iam iungeris deo: idoneus eris ad vincendum te: quia ille tecum est qui omnia superat. Attende quod dicit Apostolus: Non est servus legi dei: carne autem legi peccati. Ubi mente: Quia displicet tibi vita tua mala. Ubi carne: Quia non desunt suggestiones et delectationes male: sed ex eo quod mente iungeris deo vincis: quod in te non vult sequi. Precessisti enim ex parte: et ex parte tardaris. Trabe teipsum ad illum qui te sursum tollit. Non dere quodam potestatis deprimeris: clama et dic: Infelix ego homo: quis me liberabit de corpore mortis huius? Quis me liberabit ab eo quo grauo: Corpore enim quod corrumpit aggruat animam. Quis ergo liberabit: Gratia dei per Iesum christum dominum nostrum. Quare autem permittit: diu contra te litiges: donec absorbeant omnes cupiditates male: Ut intelligas in te penam tuam. In te ex teipso est flagellum tuum: sit rixa tua tecum. Sic vindicatur in rebellē adversus deum: ut ipse sibi sit bellum: qui pacem noluit habere cum deo. Sed tene membra tua adversus concupiscentias tuas malas. Surrexit ira: tene tu manum coniunctus deo. Potuit surgere: sed non iueit arma. Apud iram tuam impetus est: apud te arma sunt. Sit impetus inermis: et discit iam non surgere qui frustra surrexit. Hoc autem dico carissimi: ne forte quia diximus: carne autem legi peccati: putetis consentiendum esse desideriis vestris carnalibus: et si non possunt mori nisi esse desideria carnalia: non est illis consentiendum.

tiēdū: ppter ea nō dixit Apl̄s: Nō sit peccatū in vestro mortali corpe: nouit enī q̄a q̄dū mortale est: est ibi pctm̄. S̄z q̄d ait: Nō ergo regnet pctm̄ i vestro mortali corpe. Quid ē nō regnet: Ipe exposuit: ad obediendū inq̄t desiderijs ei⁹. Sūt desideria: existūt desideria: nō tu obaudis desiderijs tuis: nō seq̄ris ip̄a desideria: nō illis p̄sentis: est tibi pctm̄: h̄ amisit regnū: qm̄ iā nō in te regnat pctm̄: postea iūmica nouissima destruet mors. Quid enī nobis promittit: qm̄ dictū est: mēte h̄uio legi dei: carne aut̄ legi pcti: Audi p̄missionē: qz n̄ semper erūt in carne desideria illicita: Etenim īsurgit z mutabit: z cū mutata fuerit caro ista mortalis in spirituale corpe: iā nulli cōcupiscētijs secularibus: iam nullis terrenis delectationibus titillabit animaz: nec auertet a p̄tēplatiōe dei. Sit ḡ i ea q̄d dicit Apl̄s: Corp⁹ quidē mortuū ē p̄t pctm̄: sp̄s aut̄ vita ē p̄t iusticiā. Si at̄ q̄ suscitauit Iesū a mortuis habitat i vobis: q̄ suscitauit Iesū a mortuis uiuificabit z mortalia corpa v̄sa p̄t spiritū suū qui habitat in vobis. **Thiūficat ḡ corpi bus n̄ris: erit pax vera: vbi locus ē dei: h̄ p̄cedat p̄fessio: Motus in iudea deus. Cōsitere ḡ prius in israel magnū nomē eius. Mōdūz vides in specie: vide ex fide: z fiet i te q̄d seq̄t. Et factus ē in pace locus eius: z habitatio eius in syon. Syon interpretat̄ p̄tēplatio. Quid est p̄tēplatio: Cōtēplabimur enī deū facie ad faciē. Hec nob̄ p̄mittit: i quē mō nō vidētes credimus. Quō gaudebimus cum viderimus eū: fr̄es si mō tātū gaudiūz in nobis facit p̄missio: quātū ē factura redditiō: Reddet enī nobis q̄d p̄misit seipm̄: vt facie ipsius z illi⁹ p̄tēplatione gaudeam⁹: z nō aliquid aliud delectabit nos: qz nihil est meli⁹ illo q̄ fec̄ oīa q̄ delectāt. Fact⁹ ē i pace locus ei⁹ z habitatio ei⁹ i syon: id ē i p̄tēplatione quadā z speculatione facta ē habitatio eius in syō. Ibi cōfregit fortitudines arcū: z scutū z gladiū z bellū. Ubi cōfregit: In illa pace eterna: in illa pace p̄fecta. Et mō fr̄es mei: qui bñ crediderūt: vidēt qz de se nō debēt p̄sumere: z oēm potētiā minarū suaz: z q̄cqd in eis acutus est ad nocēdū: p̄fringūt illō: z quicqd quasi p̄ magno h̄nt vñ se protegerēt t̄paliter: z bellū q̄ aduersus deū defendēdo pctā sua gerebāt: oīa hec ibi cōfringūt. **Illuminās tu mirabiliter a mōtib⁹ eternis: Qui sūt mōtes eter****

Alia lra.
† potētiās.
Alia lra nō h̄z.

ni: Quos ip̄e fecit eternos: Qui sūt mōtes magni: **Predicatores veritatis. Tu illuminās: sed a mōtib⁹ etnis. Primi magni mōtes excipiūt lucē tuā: z a lucē tua quaz suscipiūt mōtes: vestit z fra. S̄z illi magni mōtes exceperūt Apl̄: tāq̄ oriētis lumis p̄mordia exceperūt Apl̄. Nūquid q̄d acceperūt apud se retinuerūt: Nō. Ne diceret z illis: Serue neq̄ z piger dares pecuniā meā nūmularijs. Si ḡ q̄d suscepit: nō apud se retinuerūt: sed oī orbi terrarū p̄dicauerūt: illuminās tu admirabiliter a mōtib⁹ eternis: quos etnos fecisti: p̄ illos vitā eternā z ceteris p̄misisti. Illuminās tu admirabiliter a mōtib⁹ etnis. Magnifice cū pōdere dictū ē tu: ne putet aliq̄s q̄ eū mōtes illuminēt. **Adti enī putātes q̄ ab ip̄is mōtib⁹ illuminarēt: fecerūt sibi p̄tes d mōtib⁹: z ip̄os mōtes p̄ciderūt: z ip̄i cōfracti sūt. Nescio qui sibi fecerūt donatū: nescio qui sibi fecerūt Maximianū: nescio q̄ sibi fecerūt illū z illū. Quare cōputat salutē suā in hoib⁹ esse nō in deo: O homo venit ad te lux p̄ mōtes: h̄ de⁹ te illuminat: nō mōs. Illuminās tu inq̄t: tu nō mōtes. Tu illuminas a mōtib⁹ quidē eternis: h̄ tu illuminas. Uñ z in illo loco q̄d ait psalmus: **Leuau oculos meos i montes: vñ veniet auxiliū mibi. Quid ergo: In mōtib⁹ ē spes tua: z inde tibi veiet auxiliū. Remāstisti in mōtib⁹: vide quid agas: Est aliqd̄ super mōtes: Sup mōtes est quē tremūt mōtes. Leuau inq̄t oculos meos i mōtes vñ veiet auxiliū mibi. S̄z q̄d seq̄t: **Auxiliūz meū a dño q̄ fec̄ celū z frā. In mōtes q̄dē leuau oculos: qz p̄ mōtes mibi sūt scripture mōstrate: sed ego cor habeo i illo qui illuminat oēs mōtes. Ergo fr̄es h̄ ad h̄ dictū ē: ne q̄s q̄ vestrū velit spem suā ponere in hoīem. Tādū est aliqd̄ hō: q̄dū heret illi a q̄ factus est homo. Nā recedēs ab illo nihil est homo: z cū heres illis: tu sic accipe cōsiliū p̄ hoīem: vt illū p̄sideres qui illuminat hominē. Etenī z tu potes accedere ad illū: q̄ tibi p̄ hoīem loquit. Nō enī fecit illū accedere ad se: z te repellit. Et qui vere sic accessit ad deū: vt in illo habitet de⁹: displicent illi oēs qui in illo ponunt spem suam. **Propterea datū est q̄ddam exemplūz cū ip̄os Apl̄os sibi diuiserunt z in scismata ierunt qui dicebant: ego sum Pauli: ego apollo: ego cephe: id est Petri. Hos planct Apl̄s: z dicit eis: **Diuisus ē christ⁹: Et se elegit quē ap̄d ip̄os cōtēneret. Nūquid************

Paulus p vobis crucifixus est: aut i noie Pauli baptizati estis: Uide bonu motez querentē gloriā nō sibi: sed a quo mōtes illuminant. Molebat de se psumi: sed de illo de quo ipse psumperat. Quis q̄s ergo ita se cōmendare voluerit p̄ his: vt si forte cōtigerit ei aliquis tumult' frangat post se populos: et diuidat eccliam catholicā p̄ se: nō est de illis mōtib' quos illuminat altissim'. Sed q̄s est iste cōtenebrat' a se: nō illuminat' a dño: Un' aut' p̄bant isti montes: Si forte cōtingat aliq̄s tumult' aduersus mōtes i ecclia: aut p̄ plares seditiōes carnalib': aut p̄ aliquas falsas suspitiōes hominū: bon' mōs repellit a se oēs qui p̄pter ipm volūt ab vnitāte recedere. Sic enī ip̄e remāebit i vnitāte: si p̄p̄ illū nō diuisa fuerit ipsa vnitāte. Illi aut' diuisi sūt: q̄n' recessit p̄ls ab orbe terraz: et secutus est nomē ipoz: gauisi sūt: elati sūt: et deiecti sūt. Humiliarent' et exaltarent': quō hūiliat' ē Ap̄stol' dicēs: nūqd' Paul' p vobis crucifixus ē: Et alio loco: Ego plātaui: apello rigauit: sed de' incrementū dedit. Ergo neq̄ qui plātat est aliqd': neq̄ qui rigat: sed qui incrementū dat de'. Tales mōtes in se humiles sūt: in deo excelsi sūt. Qui aut' in se ipsis excelsi sūt: a deo humiliant': q̄n' qui se exaltat humiliabit: et se hūiliat exaltabit. Ideo tales q̄ supbias suas attēdunt: in amaricat' hoib' pacifici i ecclia. Illi volūt coagulare pacē: isti inf' se miscēt dissensionē. Et quid de illis dicit alius psalm': Qui amaricat' nō exaltēt in semetipsis. Illuminās tu: attēde hic tu admirabiliter a mōtib' eternis. **Cōturbati sunt omnes insipientes corde.** Predicata ē veritas: dicta est eterna vita: dicta ē esse alia vita: que nō est de ista terra. Cōtempserūt hoies vitā p̄ntem: et amaueūt vitā futurā: illuminati p̄ mōtes illuminatos. Insipientes aut' corde turbati sūt. Quō turbati sūt: Cū euāgelii p̄dicaf: Et qd' ē vita eterna: Et quis est q̄ resurrexit a mortuis: Admirati sūt atheniēses: loquente Paulo ap̄lo de resurrectione mortuoz: et putauerūt eū nescio quas fabulas dicere. S; q̄ dicebat esse aliā vitā: quā nec ocul' vidit: nec aur' audiuit: nec in cor hois ascēdit: ergo insipientes corde turbati sunt. Sed qd' eis cōtigit. **Dormierūt somnū suū: et nihil inuenerūt oēs viri diuitiarū in manib' suis.** Amauerūt p̄ntia: et dormierūt in ipsis p̄sentibus: et sic illis facta sunt

ipsa p̄sentia delitiosa: quō qui videt p̄ somnū inuenisse se thesauros: tādū diues ē q̄s: diu si euigilet: Somnū illū diuitē fecit: euigilatio paup̄ fecit. Tenuit illū somn' fortasse in terra dormiētē: et in duro iacentem paup̄ et forte medicū. In sōnis vidit se iacere in lecto eburneo vel aureo: et i plumis altius extractus. Q̄diu dormit bene dormit: euigilās inuenit se iacere in duro in q̄ illuz somn' tenuerat. Tales sūt et isti: Tenuerūt in hāc vitā: et p̄ cupiditates tpales quasi obdormierūt hic: et exceperunt illos diuitie: et vane pōpe volatice: et trāsierūt: nō intellexerūt quātū inde boni posset fieri. Nā si nossent aliā vitā: illic sibi thesaurizaret: qd' h' erat piturū: sicut Zache' vidit illud bonū maior publicanoz: q̄n' suscepit dñm Jesum hospitiū et ait: Dimidiū rerū meaz do pauperib': et si cui aliquid fraudauit quadruplū reddo. Nō erat iste in vanitate somniantū: sed in fide euigilantiū. Ideo dñs q̄ medicus intrauerat ad egrotū: p̄nūciauit salutē illius et ait: Hodie salus huic domui facta est: q̄n' et hic est filius Abrae: vt noueritis quia nos imitando fidem filij Abrae sum': iudei aut' qui de carne supbiūt a fide degenerauerūt. Ergo dormierūt somnū suū: viri diuitiaz: et nihil inuenit i manib' suis. Dormiūt enī i cupiditate suis: delectat illos: trāsit sōn' iste: trāsit vita ista: et nihil inuenit i manib' suis: q̄ nihil posuerūt in manu christi. Vis aliquid inuenire in manib' tuis postea: noli contēnere mō manū paup̄is: et respice manū inanes: si vis habere manū plenas. Dixit enī dñs: Esuriui et dedistis mihi māducare: sitiui et dedistis mihi potū: hospes fui et adduxist' me etc. Et illi: Quā te vidim' esuriētē: sitientē: aut hospitē: Et ille: dicit ill'. Quā vni ex minimis meis fecistis: mihi fecistis. Esurire in paup̄ib' voluit: qui diues in celo est: et tu dubitas hō dare homini: cum scias te christo dare qd' das: a quo accepisti quicqd' das: Sed illi dormierūt somnū suū: et nihil inuenerūt oēs viri diuitiaz in manibus suis. **Ab increpatione tua deus iacob: dormitauerūt oēs qui ascēderūt eq̄s.** Qui sūt qui ascēderūt eq̄s: Qui humiles esse noluerūt. Non in equis sedere peccatū est: sed ceruicē potestati cōtra deū erigere: et putare se in aliquo honore esse. Quia diues es ascendisti: increpat deus et dormis. Magna ira increpantis: magna ira. Attēdat caritas vestra rem tre

Alia lra.
turbati.

Alia lra nō by.

mendā. Inrepatio strepitū habet: strepitus expgisci solet boies facere. Tātū pondus est increpātū dei: vt diceret: Ab increpatione tua de^o Jacob: dormitauerūt omnes qui ascēderūt equos. Ecce quo somno dormitauit ille pharao qui ascendebat equos. Nō enī vigilauit in corde: qz de increpatione durū cor habebat. Bunitia enī cordis obdormitio est. Rogo vos fratres mei: videte quō dormiunt q̄ sonāte euāgelio: et amē et alleluia p̄ totū orbē terrarū: ad huc vitā veterē nolūt dānare et i nouā euigilare. Erat scriptura dei i iudea: nō p̄ totū orbē fraz cantat. In illa vna gente dicebat deus vn^o: qui fecit oīa: esse adorand^o et colendus: nō ibi tacet chāstus. Resurrexit chāstus: irrisus est in cruce: ipam crucē suam in qua irrisus est: iā fixit in frōnib^o regū et adhuc dormit. Magna ira dei frēs: melius nos eū audiūm^o qui dicit: Surge qui dormis et exurge sa mortuis: et illuminabit te chāst^o. Sz qui illū audiūt: Qui nō ascēdūt equos. Qui sūt qui nō ascēdūt equos: Qui nō se iactāt et extollūt: quasi in honōrib^o et ptātib^o suis. Ab increpatione tua deus Jacob: dormitauerunt qui ascēderunt equos. Tu terribilis es: et q̄s resistet tibi tūc ab ira tua: Adodo dormiunt et iratū nō sentiūt: sed vt dormirēt irat^o est. Adō qd̄ dormientes nō sentiūt: in fine sentiēt. Apparebit enī iudex viuoz et mortuoz. Et q̄s resistet tibi tūc ab ira tua: Adō enī loquūt qd̄ volūt: et disputāt cōtra deū: et dicūt: Qui sūt chāstiani: aut q̄s est chāstus: Aut quales inepti qui credūt qd̄ nō vidēt: et dimittūt delicias quas vidēt: et sequunt^o fidē rerū que oculis ipoz non exhibent: Dormitis et balatis: loquim^o aduersus deū: quātū potestis. Vsq̄quo peccatores dñe: vsq̄quo pctōres gloriabunt^o: Respōdēt et loqūt iniquitatē. Qñ at nēo rīdet: et nēo loqūt: nisi qñ se in se puertet: Qñ i se puertēt dētes q̄b^o modo nos rodūt: quib^o nos discernūt irridēdo chāstianos: et rep̄hēdēdo vitā scōz. Tūc se in se puertent: cū illis eueniet qd̄ dicit i libro sapiētie: Dicēt inter se penitētā agētes: et p̄ angustiaz spūs gemētēs: cū viderint gloriā scōz: tūc dicēt: Hi sūt quos aliqñ habuim^o in risu. Qui multū dormistis: certe iā euigilatis et in vestr^o manib^o nihil iuenitis: Videtis quō plenas habebant man^o gloria dei: q̄s tanq̄ paupes irrisistis. Bicit ergo tūc vobis: qñ nō resistit ire dei: nō manu: nō lin-

Alia lra.
† extitit ira tua

gua: nec verbo: nec cogitatione. Apparebit enī vobis manifest^o quē irridēdū putastis: cū vobis vetur^o nūciaret. Et quid dicēt: Ergo errauim^o a via veritatis: et iusticie lumē nō luxit nobis: et sol nō ortus est nobis. Quō iusticie sol oriet dormiētib^o: Sz ab ira et increpatione ei^o dormiuit. Hoc forte dicitur ē: h̄ meli^o ē nō ascēdere equū: et tñ ipi equos suos accusabūt. Audi illos accusātes eq̄s suos in quib^o dormierunt. Ergo errauim^o inq̄t scriptura: a via vitat^o: et iusticie lumē nō luxit nobis: et sol nō ort^o ē nobis. Quid nob^o pfuit supbia: et diuitiaz iactātia qd̄ ptulit nob^o: Trāserūt oīa tāq̄ vmbra. Ergo vigilasti aliqñ: h̄ meli^o equū nō ascēderes: vt tūc nō dormitares: qñ vigilare debuisti: et audire vocē chāsti: vt illuminaret te chāst^o. Tu fribil^o es et q̄s resistet tibi extūc ab ira tua: Quid enī erit tē De celo iaculat^o es iudiciū: terrā timuit et quieuit. Que se modo turbat: q̄ nō loqūt: tūc h̄z in fine et q̄scē: meli^o nō quiesceret vt in fine gauderet. Terrā timuit et quieuit. Qñ: Cū exurgeret in iudicio dominus: vt saluos faceret omnes mites corde. Qui sunt mites corde: Qui fremētes eq̄s non ascēderūt: sed in humilitate sua pctā pfessi sūt. Et saluos faceret omēs mites corde. Qm̄ cogitatio hoīs pfitebit^o tibi: et relique cogitatiois solēnia celebrabūt tibi. Prima cogitatio posterioris relique cogitatiois. Que est cogitatio prima: Cū incipim^o: bona illa cogitatio vñ incipies pfiteri. Cōfessio sdiūget nos chāsto. Jā vō cōfessio ipsa: id est prima cogitatio: fac in nob^o reliq̄as cogitationis: et ipē reliq̄e cogitatiois solēnia celebrabūt tibi. Cogitatio hoīs pfitebit^o tibi: relique cogitatiois solēnia celebrabunt tibi. Que ē cogitatio q̄ pfitebit^o: Que dānat vitā priorē: cui displicet qd̄ eras vt sis qd̄ nō eras: ipsa ē prima cogitatio. Sz qz sic debet recedere a pctis p̄ma cogitatione pfessus deo: vt nō tibi recedat de mēoria qz pctōz fuisti: p̄ h̄ qd̄ pctōz fuisti: solēnia celebras deo. Adhuc itelligēdū ē. Prima cogitatio pfessionē h̄z et recessionē a veterē vita: sed si oblit^o fueris a quib^o pctis liberatus sis: nō agl^o grās liberatori: et nō celebras solēnia deo tuo. Ecce prima cogitatio pfitens Sauli apli iā Pauli: q̄ p̄mo Saul^o fuit: qñ audiuit vocē de celo cū p̄seq̄ret chāstū: et fureret in chāstianos: et vellet vtybicunq̄

Alia lra.
† fatiditū fecisti
† tremuit.

Alia lra.
† deus.
† māfuetos.
† terre.

Alia lra.
† diem festum
agēt tibi.

luētos adduceret necādos: audiuit voce de celo: Saule saule qd me pseqr: Et circūfusus lumie facta sibi cecitate in oculis vt int^o videret: emisit p̄mā cogitationē obediētie cū audiret: Ego sū Iesus nazaren^o quē tu pseqr: Bñe ait qd me iubes facē: Et h̄ cogitatio p̄fitēs: iā dñm appellat quē pseqbaf. Quō reliq̄e cogitationis solēnia celebrabāt i Paulo: audist^{is} cuz ip̄e Ap̄ls legeret: M̄eoz esto xpm Iesuz resurrexisse a mortuis ex semie Dauid scdm euāgelū meū. Quid ē m̄eoz esto: Nō delect de m̄eozia tua cogitatio q̄ p̄mo p̄fessus es: sint reliq̄e cogitatiois i m̄eozia. Et vide quē ad modū repetit qd sibi donatū est: idē Paulus ap̄ls alio loco: Qui p̄iqt sui blasphem^o et p̄secutor et iniuriusus. Quid dic: Prius sui blasphem^o. Nūq̄d adhuc blasphemus ē: Est nō eēt blasphem^o: fuit p̄ma cogitatio p̄fitēs: Est at m̄eozaret et qd illi donatū est: reliq̄e cogitatiois erāt: p̄ ip̄as reliq̄as cogitatiois solēnia celebrabat. Et enī fr̄es mei: ecce inouauit nos ch̄ist^o: donauit nob oīa pctā et p̄uersi sum^o: si obliuiscimur qd nob donatū ē: et a q̄ donatū ē: obliuiscimur mun^o saluatoris. Cū aut nō obliuiscimur mun^o saluator^{is} nōne q̄tidie nob xps imolat: Et semel p̄ nob ch̄ist^o imolat^o est: cū credidim^o: tūc nob fuit cogitatio: mō aut reliq̄e cogitatiois sūt q̄ memim^o q̄s ad nos venerit et qd nob donauerit: Ex ip̄is reliquijs cogitatiois: id est ex ipsa m̄eozia q̄tidie nobis sic imolat: q̄si q̄tidie nos inouet: q̄ p̄ma gr̄a sua nos inouauit. Iā enī inouauit nos dñs i baptismo: et facti sum^o noui hoīes: i spe qdē gaudētes: vt i tribulatiōe sim^o patietes: tū nō debet de m̄eozia n̄ra recedere: qd nobis p̄stitū sit: et si mō nō est cogitatio tua q̄ fuit: et enī p̄ma cogitatio fuit p̄fitēs recedē a pctō: mō aut n̄ recedis: s̄ tūc recessisti: sint reliq̄e cogitatiois: nec excidat a m̄eozia q̄ sanauit. Uln^o te habuisse si oblit^o fuer^o: nō tibi erūt reliq̄e cogitatiois. Quid enī putatis dixisse Dauid: Ecce ex oīm p̄sona loquit. Peccauit Dauid sc̄tus grauter: missus est Nathan propheta ad illū: et corripuit illū: et p̄fessus est: et dixit peccauit. Hec fuit p̄ma cogitatio cōfitētis. Cogitatio hoīs cōfitebit tibi. Que erāt reliq̄e cogitatiois: Qñ ait: et pctm̄ meum añ me ē semp. Que fuit q̄ p̄ma cogitatio: Est recederet a pctō. Et si iaz recessit a pctō: quō pctm̄ ill^o añ illuz est semp. Si p̄ma cogitatio transijt: sed reliq̄e cogitatio-

nis solēnia celebrabūt. Adm̄icrim^o q̄ fr̄es carissimi: rogam^o vos quisq̄s liberatus ē a pctō meminerit qd fuit: sint i illo reliq̄e cogitatiois. Tūc enī portat aliū ad sanandū si se meminerit esse sanatū. Ergo vnusq̄sq̄s recordet quid fuit: et vtrū iā nō sit: et tūc si ueniet ei qui adhuc est qd ille iā nō est. Si autem iactat se quasi de meritis suis: et repellit tanq̄ indignos peccatores: et sine misericordia seuit: equus ascendit: videat ne dormiat. Dormitauerunt enim qui ascenderunt equos. Jam tunc dimisit equum: humiliavit se: non iterum ascendat equū: id est non se rursus erigat in superbiā. Uln^o fit illi hoc: Si reliq̄e cogitatiois solēnia celebrent deo. **Uouete et reddite domino deo^o nostro:** Quis qd potest uoueat: et reddat. Ne uoueat^{is} et nō reddatis: sed quis quod potest: uoueat et reddat. Non sitis pigri ad uouendum: nō enim viribus uestris implebitis. Beneficentis si de uobis presumitis: si autem de illo cui uouetis: uouete: securi reddetis. **Uouete et reddite domino deo nostro omnes cōmuniter.** Quod debemus uouere: Crede in illum: sperare ab illo uitam eternā: bene uiuere secundum cōmūnem modū. Est enim quidam modus cōmunis omnibus: Furtum non facere. Nō castimonia li precipitur: et nupte non precipitur adulteriū non facere: Omnibus p̄cipitur. Nō amare uolentiam qua ingurgitatur anima: et corrumpit i se templū dei: omnibus equaliter p̄cipit. Non sup̄bire: omnibus equaliter p̄cipitur. Nō homines occidere: non odisse fratrem: non aduersus aliquem tenere perniciem: omnibus in cōmuni p̄cipitur. Hoc totum omnes uouere debemus. Sunt etiam uota p̄pria singulorū: Alius uouet deo castitatē cōiugale: vt preter uxorem suā nō nouerit aliā: sic et femina: vt p̄ter virū suū nō nouerit alium. Alij etiam uouent: et si expti tale cōiugū: ultra nihil tale pati: nihil tale p̄cupiscere: aut sustinere: et ip̄i uouerūt aliquid maius q̄ illi. Alij uirginitatē ipsaz ab ineunte etate uouent: vt nihil tale: vel experiant: quale illi expti reliquerūt: et isti uouerūt plurimum. Alij uouent domū suā esse hospitalem oībus sanctis aduenientib^o: magnū uotum uouēt. Ali^o uouet relinquere oīa sua distribuendo paup̄ib^o: et ire in cōem uitā: in societate sc̄torū: magnū uotū uouit. **Uouete et reddite dño deo v̄ro.** Quisq̄s qd uoue-

Alia fra.
t vestro.

re voluerit voueat: illis attēdat: vt qđ vo-
uerit reddat. Unusq̄sq̄ deo qđ vouet: si
respicit retro: suz malū est. Nescio q̄ casti-
monialis nubere voluit. Quid voluit: Qđ
et virgo quelibet. Quid voluit: Quod et
mater ipsi. Aliquid malivoluit: Mali pla-
ne. Quare: Quia iā vouerat dño deo suo.
Quid enī dixit de talib⁹ Ap̄ls Paul⁹: cū
dicat viduas adolescētulas nubere si ve-
lint: S; tñ ait qđā loco: beator autē erit si
sic pmāserit scđm meū psiliū. Quidit bea-
tiorē si sic pmāserit: nō tñ dānādā si nube-
re voluerit. Quid at̄ ait de q̄busdā q̄ voue-
rūt z nō reddiderūt: Hñtes inq̄t dānatio-
nē: qz primā fidē irritā fecerūt. Quid ē pri-
mā fidē irritā fecerūt: Vouerūt z nō reddi-
derūt. Memō ergo posit⁹ i monasterio fra-
ter: dicat recedo de monasterio: neq; enīz
soli qui sūt in monasterio puēturi sunt ad
regnū celoz: et illi qui ibi nō sūt: ad deum
nō ptinet: Rñdet ei: S; illi nō vouerūt: tu
vouisti: tu retro respexisti. Be die iudicij
cū dñs minaret: qđ ait: Memento vxoris
Loth. omnibus dixit: Quid enī fecit vxor
Loth: Liberata ē a sodomis: z i via positā
retrosū respexit. Ubi respexit: ibi remāsit.
Facta est autē statua salis: vt illi cōtēplati-
one pdiāf hoies: cor habeāt: nō sint fatui:
nō respiciāt: ne malū exemplū dantes ipsi
remancāt: z alios cōdiēt. Hā z mō dicim⁹
illud quibusdā fratrib⁹ nostris: q̄s forte vi-
derim⁹ velut infirmari in pposito bono: z
talīs vis esse quales illi. Obijcim⁹ illis q̄s-
dam qui retro respexerūt: illi fatui sūt in se:
sed alios cōdiūt: qñ cōmemorant: vt illoz
exēplū timētes: isti retro nō respiciat. Clo-
uete z reddite dño deo vestro: qz illa vxor
Loth ad oēs ptinet. Maritata mulier vo-
luit facere adulterū de loco suo: quo pue-
nerat retro respexit. Vidua q̄ iā sic pmane-
re voluerat: voluit nubere. Hoc voluit qđ
licuit ei que nupsit: sed illi non licuit: q̄ de
loco suo retro respexit. Virgo est castimo-
nalis: iā dicata deo: habebat cetera q̄ ve-
re ornāt ipam virginitatē: z sine quib⁹ illa
v̄gital turpis ē. Quid si enī sit corpe iteḡ:
z mēte corrupta: Quid ē qđ dixi: Quid si
nlls tetigerit corp⁹ s; si forte ebriosa sit: sup-
ba sit: litigiosa sit: linguosa sit: Hec oīa dā-
nat x⁹. Si añq; vouisset nupsisset: n̄ dāna-
ref. Elegit aliqd meli⁹: supauit qđ ei lice-
bat: supbit z illicita tāta cōmittit. Hoc di-
co nubere licet anteq; voueat: supbire nū-
q; licet. Q tu virgo dei nubere noluiti qđ

licet: extollis te quod nō licz. Melior vir-
go superba: q; maritata humilis: Sed me-
lior maritata humilis: q; virgo superba.
Que autē respexerit ad nuptias: non quia
voluit nubere dāna: sed qz iā añ recesser-
rat: z sit vxor Loth: respiciēdo retrosum.
Nō sitis pigri qui potestis: quibus aspirat
de⁹ apprehēdere grad⁹ meliores: qz nō ista
ideo loquimur: vt nō voueatis: sed vt vo-
ueti z reddati. Clouete z reddite dño deo
v̄ro. Jaz qz ista tractauim⁹: forte volebas
vouere: z mō nō vis vouere. S; quid tibi
dixerit psalm⁹ attēde: Nō dixit nolite vo-
uere: s; vouete z reddite. Quia audisti red-
dite: non vis vouere. Ergo vouere vole-
bas z nō reddere: imo vtrūq; fac. Unus
sit ex p̄fessioe tua: aliud ex adiutorio dei p-
ficietur. Aspice eum qui te ducit: et non re-
spicies retro: vnde te ducit. Qui te ducit:
añ te ambulat. vñ te eduxit post te ē. Ama-
ducētē: z nō te dānat retro respiciētē. Clo-
uete z reddite dño deo v̄ro: **Oēs qui in
circuitu ei⁹ sunt: offerēt munera.**
Qui sunt in circuitu eius: Ubi est enī iste:
vt dicat: omnes qui in circuitu ei⁹ sunt: Si
deum patrem cogites: vbi non est qui vbi
q; presens est: Si filium cogites: scđm for-
mam diuinitatis: z ipse cuz patre vbiq; ē:
quia ipse est sapientia dei: de qua dictum
est: Attingit autē vbiq; propter suaz mun-
diciam. Si autē filium sic intelligas: scđm
quod assumpsit carnē: z visus est inter ho-
mines: z crucifixus est: z resurrexit: noui-
mus quia ascendit in celum. Qui sunt in
circuitu eius: Angeli. Ergo nos non offer-
rimus munera: quia omnes qui in circui-
tu eius sūt: dixit offerre munera. Si sepul-
tus dominus noster hic esset in terra: z ia-
ceret corpus ipsius: quomodo alicui⁹ mar-
tyris vel Apostoli: attēderemus eos qui i
circuitu ei⁹ essent: q̄cūq; vel gentes essent
circa ipsum locū: vndiq; vel pueniētes ad
illam sepulturā cū muneribus. Hūc autēz
ascēdit: sursum est. Quid ē b: oēs q̄ in circui-
tu eius sūt offerēt munera: Hoc interi⁹ qđ
deus admonet dicā vobis: quid ex his vr-
bis ipse mihi inspirare dignatus sit: si meli⁹
aliqd postea visum fuerit: z hoc vestrū est:
quia cōis est omnis veritas. Non est mea:
nec tua. nō est illi⁹ aut illi⁹: oibus cōis est:
z fortassis iō media est: vt in circuitu eius
sint oēs qui diligūt veritatem. Quicquid
enī oib⁹ cōe ē: i medio ē. Quare in medio
dicit: Ut tñ distet ab omnibus: z tantum

Alia lra.
t offerria.

ppinquet omnib⁹. Quid nō ē in medio: q̄si
 p̄uatuū sit. Quid publicū est ī medio ponit:
 vt oēs qui veniūt p̄cipiāt: illuminēt. Ne-
 mo dicat: meū est: ne ī pte sua velit facere
 qd̄ in medio est oib⁹. Quid est ergo: oēs q̄
 in circuitu ei⁹ sūt: offerēt mūera: Qēs q̄ in
 telligūt cōem esse oib⁹ veritatē: z nō illā fa-
 ciunt: quasi suā supbiēdo d̄ illa: ipi offerēt
 munera: q̄ hūilitatē hnt: qui asit quasi su-
 um faciūt qd̄ oib⁹ cōe est: tāq̄ ī medio po-
 sitū ad p̄tē seducere conant: nō offerent hi
 munera: qui oēs quia ī circuitu ei⁹ sūt: offe-
 rent munera terribili: offerent mūera ter-
 ribili. Timeāt ergo oēs: qui in circuitu ei⁹
 sūt. Ideo enī timebūt: z cū tremore lauda-
 būt: qz in circuitu ei⁹ sūt: iō vt oēs assequūt
 eū: z publice oib⁹ p̄fluat: z publice illumi-
 net: hoc est p̄tremiscere. Tu cū feceris tibi
 eū quasi p̄p̄riū: z iā nō cōem: extolleris in
 supbiā cū scriptū sit: seruite dño ī timore:
 z exultate ei cū tremore. Ergo offerēt mu-
 nera: qui in circuitu ei⁹ sūt. Ipsi enī hūmi-
 les sūt: qui cōem nouerūt esse oib⁹ verita-
 tem. Cui offerēt mūera: **Terribili et**
ei q̄ aufert spiritū principū: Spirit⁹
enī principū: supbi sūt spirit⁹. Illi ergo nō
 sūt spūs eius: quia z si aliqd̄ nouerūt: suuz
 volūt esse nō publicū. Sz ille qui cōmen-
 dat se: tanq̄ equalē oib⁹: qui se ī medio po-
 nit: vt oēs capiāt quātū possūt: quicquid
 possūt nō de cuiusq̄ hoīs: s̄ de dei: z iō de
 suo: qz ipi facti sunt eius. Ergo illi oēs hu-
 miles sunt: necesse est: p̄diderūt spiritū suū
 z spiritū dei habēt. A quo p̄diderunt sp̄itū
 suū: Ab illo qui aufert spiritū principū.
 Quidē dicat ei ī alio loco: Auferes sp̄itū
 eoz z deficiēt: z in puluere suū p̄uertentur.
 Emitte spiritū tuū z creabūt: z inoua-
 bis faciez terre. Nescio q̄s intellexit aliqd̄
 suū vult esse: adhuc spiritū suū habet: bo-
 nū est illi p̄dat spiritū suū: z habeat spiritū
 dei. Adhuc inf̄ principes supbit: bonū est
 vt redeat ad puluere suū: z dicat: memēto
 dñe: qz puluis sum⁹. Si enī te p̄fessus fue-
 ris: puluere: de⁹ d̄ puluere fac hoiez. Qēs
 qui ī circuitu ei⁹ sūt: offerēt munera. Qēs
 hūiles p̄sitent ei z adorāt eū: terribili offe-
 rēt munera. **Inf̄ terribili: Exultate cū tre-**
more. Et ei qui aufert spiritū principū: id
ē tollit audaciā supboz. Terribili ap̄d
reges terre. Terribiles sunt reges fr̄e: s̄
ille sup oēs q̄ terret reges fr̄e. Esto rex fr̄e:
z erit tibi fr̄ib⁹ d̄. Quō inq̄s ero rex fr̄e:
Rege fr̄ā z ens rex fr̄e. Noli ḡ auiditate

impandi ponere tibi añ oculos puincias la-
 tissimas: q̄ tua regna diffundas: terrā quā
 portas rege. Audi Aplm̄ regētē terrā: nō
 sic pugilloz q̄si aerē vberās: sed castigo cor
 pus meū: z in fuitutē redigo: ne forte alijs
 p̄dicās: ip̄e reprob⁹ efficiar. Ergo fr̄es mei
 estote in circuitu ei⁹: vt p̄ quēcūq̄ vob̄ ve-
 ritas sonuerit nō illā imputet: illi p̄ quē so-
 nat: s̄ de medio sit oib⁹: qz eq̄luter adest om-
 nib⁹: z estote hūiles: ne vob̄ z vosipsi vsur-
 petis: si qd̄ forte boni illi⁹ intellexeritis: qz
 z nos qd̄ meli⁹ intellexerim⁹ vestrū ē: z qd̄
 vos meli⁹ intellexeritis nostrū est: vt in cir-
 cuitu ei⁹ sim⁹ z humiles sim⁹: atqz ita p̄den-
 tes spiritū nostrū offerem⁹ munera tribili
 sup oēs reges terre: id est sup oēs regētes
 carnē suā: s̄ subiectos creatori suo.

Explicit Tractatus de ps̄. LXXV

Incipit Tractatus de ps̄. LXXVI

Psalmi hui⁹ limē ita scribit. **In fi-**
niem p̄ idithū psalmus ipsi
Asaph. In fine quid sit notus.
 Finis enī legi ch̄rist⁹ ad iusticiā oī credēti.
 Idithū interpretat̄ trāsiliēs eos. Asaph inf̄
 p̄tat̄ cōgregatio. Loquit̄ hic ḡ cōgregatio
 trāsiliēs: vt pueniat ad finē: qui est ch̄rist⁹
 Iesus. Que sūt itaqz trāsiliēdo: vt ad illū
 finē puenire possim⁹: vbi iā qd̄ trāsiliamus
 nō habebim⁹: psalmi text⁹ ipse demonstrat.
 Etenī tādiu trāsilire debem⁹: q̄cquid nos
 impedit: quicqd̄ irretit: quicqd̄ visco qd̄ā
 illigat: z onere aḡuat volatū nostrū: do-
 nec pueniam⁹ ad id qd̄ sufficit: vltra quod
 nihil ē: infra qd̄ sūt oia: z ex q̄ sūt oia. Pa-
 trē quippe ip̄m volebat **Philipp⁹** intueri z
 dicebat dño Iesu ch̄risto: on̄de nob̄ patrē
 z sufficit nobis: tāqz tādiu illi trāsiliēdū eēt
 quicquid aliū eēt: donec pueniret ad pa-
 trē: vbi iā secur⁹ assisteret: z qd̄ ei vltra re-
 quirēdū esset nō haberet. **Hoc ē enī suffi-**
cit: vtz ille q̄ verissime dixerat: ego z pater
vnū sum⁹: admonuit **Philippū: docuitqz**
oēm hoīem qui ch̄ristū intelligeret etiā ī eo
habere finez: qz ip̄e z p̄ vnū sūt. Tāto enī
inquit tpe vobiscū sum: z nō vidistis me:
****Philippe** qui me videt: videt z p̄ez meū.**
 Quisquis ergo psalmi huius animū senti-
 re: imitari: tenere vult: oia desideria carna-
 lia trāsiliat: seculiqz huius p̄pam z ille-
 cebram calcet: nihilqz sibi aliud proponat
 vbi constat: nisi ex quo sunt omnia: in q̄-
 bus omnib⁹ etiā ip̄e laborat: donec ad fi-
 nem p̄ueniat. Quid nobis ergo indicat
 trāsiliens iste: